

Arrest

nr. 213 804 van 12 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème étage
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 10 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 oktober 2015.

1.2. Op 19 september 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 20 september 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse afkomst. U bent geboren in het dorp Morgay (district Deh Bala, provincie Nangarhar) en hebt er heel uw leven gewoond. U was vijftien jaar op het moment van uw asielaanvraag, en bijna zeventien jaar ten tijde van uw gehoor op het CGVS.

Toen u negen of tien jaar oud was, vroegen de Taliban u waarom u niet aan het bidde was. U wilde wegllopen van hen, maar ze hielden u tegen. Daarbij viel u op uw kin en beet u uw tong kapot. Sindsdien hebt u een spraakprobleem.

Uit vrees dat u onder dwang gerekruteerd zou worden door Daesh (Islamitische staat, IS) of door de Taliban hebt u in de zomer van 2015 Afghanistan verlaten.

Na een reis van enkele maanden kwam u op 10 oktober 2015 in België aan. Op 13 oktober 2015 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, afgegeven op 22 jedi 1394 (= 16 januari 2016), en een Belgisch medisch attest over een litteken op uw tong, afgegeven op 28 juli 2017.

B. Motivering

U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, pp. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Deh Bala in Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Om te beginnen legt u geen coherente verklaringen af over uw verblijfplaatsen. Bij aankomst in België geeft u onder meer aan dat u ongeveer een jaar in Pakistan gewoond hebt, waarna u teruggekeerd zou zijn naar Afghanistan (fiche Minteh, p. 3 & verklaring DVZ, punt 10). Tijdens uw gehoor op het CGVS stelt u echter dat u uw hele leven in Morgay gewoond hebt. Er wordt u expliciet gevraagd of u voor korte of langere periode elders gewoond hebt. U antwoordt daarop ontkennend (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met uw vroegere bewering dat u ook een jaar in Pakistan gewoond hebt, ontkent u dat. U zegt dat dit land misschien ter sprake kwam bij het overlopen van uw reisweg. U zou er nooit gewoond hebben (CGVS, p. 15). Gezien uit de verslagen duidelijk blijkt dat u telkens sprak over een verblijf van ongeveer een jaar in Pakistan (fiche Minteh, p. 3 & verklaring DVZ, punt 10), volstaat dit antwoord niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren.

Later tracht u nog de schuld in de schoenen te schuiven van de tolk (CGVS, p. 15), wat niet alleen niet fair is, maar evenmin volstaat om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. De geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijfplaatsen wordt zo aangetast.

Daarnaast blijkt dat u niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. Gevraagd welk jaar het nu is in de Afghaanse kalender, zegt u aanvankelijk dat het nu het jaar 396 is. Wanneer dit getal herhaald wordt, corrigeert u zich, en zegt u dat het nu 1396 is (CGVS, p. 6). Dergelijke fout wijst erop dat u niet vlot met de kalender van uw beweerde land van herkomst weet om te gaan. Hoewel u wel weet welke de zesde maand is in de Afghaanse kalender (CGVS, p. 7), weet u niet welke de laatste maand van het jaar is (CGVS, p. 7), noch kan u de zomermaanden opsommen (CGVS, p. 6), hoewel sonbola, de zesde maand, er één van is. Uw bewering dat u ongeschoold bent volstaat niet om dit gebrek aan kennis uit te klaren. Hoewel u zegt het Afghaanse Nieuwjaar te vieren (CGVS, p. 6), kan u zelfs niet bij benadering aangeven wanneer dit valt. U weet niet in welke maand het is, noch in welk seizoen het valt (CGVS, p. 7). Zelfs een ongeschoolde jongen die nergens kwam -het profiel dat u zich aanmeet- kan evenwel het verschil tussen de seizoenen opmerken. Daarop gewezen, beaamt u dat (CGVS, p. 7). Dat u toch niet weet aan te geven in welk seizoen u Nieuwjaar vierde in Afghanistan, is niet aannemelijk. Bovendien weet u niet hoe het Afghaanse Nieuwjaar nog genoemd wordt (CGVS, p. 6). Zelfs wanneer u de term 'Nowruz' aangereikt wordt, herkent u deze niet (CGVS, p. 6). Al deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot vlak voor uw komst naar België altijd in het district Deh Bala in Nangarhar, Afghanistan, te hebben gewoond.

Over de Afghaanse munteenheid weet u wel te vertellen dat die 'Afghani' heet. Gevraagd of er in uw regio ook andere munteenheden gebruikt werden, spreekt u over de kaldar. Die zou nu verboden zijn, voegt u toe. Deze kennis zou u echter in België opgedaan hebben (CGVS, p. 21), en kan bijgevolg uw beweringen over uw verblijf in Deh Bala tot 2015 niet illustreren. Gevraagd hoeveel Afghani er in één kaldar gaan, spreekt u over dollars. U wordt erop gewezen dat u niet naar dollars gevraagd werd, waarop u het tegendeel beweert. Nogmaals gevraagd hoeveel Afghani er in één kaldar kunnen, moet u toegeven dat u het niet kan omrekenen (CGVS, p. 21), wat weinig aannemelijk is voor iemand die in een regio beweert te hebben gewoond waar beide munteenheden gebruikt worden. Nog stelt u dat er een groot verschil is tussen roepi en kaldar (CGVS, p. 21), terwijl kaldar in feite het lokaal gebruikte woord voor roepi is. Nog gevraagd om uit te leggen wat volgens u precies het verschil is tussen roepi en kaldar, zegt u dat er veel verschillen zijn. U kan het niet uitleggen, welke kleur is wat en welke is wat (sic), maar houdt vol dat er een verschil is (CGVS, p. 21). Ook dit gebrek aan kennis valt niet te rijmen met uw beweerde verblijf in Deh Bala tot kort voor uw komst naar België.

Gevraagd naar de gewichtseenheden die jullie in Afghanistan gebruikten, beweert u dat jullie nooit graan wogen. Uw vader zou het in de bazaar kopen. Erop gewezen dat ook dan het gewicht van belang is, weet u de 'charak' te noemen. U zegt echter dat zeven charak één 'man' zijn, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er slechts vier charak in één man kunnen. Nog blijkt dat u man niet naar kilo weet op te rekenen. Daarop zegt u dat kilo en man hetzelfde zijn. U voegt toe dat het CGVS dat zelf maar moet uittellen (CGVS, p. 21). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat één man zeven kilo telt. Dat u niet kan omgaan met de meeteenheden die in uw regio van herkomst courant zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u tot 2015 in Deh Bala gewoond hebt.

Nog stelt u dat uw vader als boer op andermans grond werkte. U hebt echter geen idee welke gewassen uw vader teelde. Gezien u als oudste zoon wellicht evenzeer de boerenstiel zou moeten leren, is het niet aannemelijk dat uw vader u daarover niet inlichtte. Daarop gewezen, zegt u dat u nooit met uw vader meeinging. U bleef enkel thuis (CGVS, p. 20). U klaart de aangehaalde onaannemelijkheid niet uit. U somt wel enkele gewassen op die in uw regio geteeld zouden worden: tarwe, tomaten en bonen (CGVS, p. 20). Gevraagd of er ook poppies geteeld werden, antwoordt u dat er veel dingen geteeld werden. Opnieuw gevraagd of er ook poppies geteeld werden, zegt u van niet. Nochtans is de teelt van poppies wijdverbreid in de provincie Nangarhar en werd er in de lente van 2013 wel vijf hectare aan poppies vernield in het district Deh Bala alleen. Ook daarvan was u niet op de hoogte (CGVS, p. 20).

Ook op geografisch vlak schiet uw kennis over Deh Bala tekort. Zo noemt u vier dorpen die u aanduidt als de omliggende dorpen van uw geboortedorp Morgay (CGVS, pp. 7-8). Vlak daarna stelt u dan weer dat één van deze dorpen, Jaw Dara, aan de andere kant van uw district is (CGVS, p. 8). Gevraagd wat u daar precies mee bedoelt, herhaalt u simpelweg dat het aan de andere kant van uw district is. Gewezen op uw eerdere verklaring dat Jaw Dara een dorp in de buurt is, zegt u dat het niet zo ver is. Het zou anderhalf uur ver weg liggen. Het zou niet dicht bij uw dorp zijn.

Vlak daarna zegt u dan weer dat het een half uur of een uur van uw dorp ligt (CGVS, p. 8). Gevraagd naar het dichtstbijzijnde dorp bij het uwe, zegt u eerst 'Chamgay', om vlak erna te zeggen dat Jaw Dara nog dichterbij ligt (CGVS, p. 8). Gewezen op de incoherentie tussen uw antwoorden, zegt u dat Jaw Dara dichterbij is, en dat er geen afstand tussen is (CGVS, p. 8). Opnieuw wordt u gewezen op de tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Nu zegt u weer dat het ongeveer een half uur ver is. U herhaalt dat het ver is (CGVS, p. 8). Met dit antwoord klaart u de tegenstrijdigheid niet uit, integendeel. Nog gevraagd in welke richting Jaw Dara ligt ten opzichte van uw eigen dorp, kan u dat evenmin aangeven. U zegt dat het hoger of lager of recht tegenover het districtshuis ligt. Opnieuw dezelfde vraag gesteld, zegt u dat Jaw Dara een beetje boven het districtshuis ligt. U hebt echter geen idee of dat dan in de richting van de zonsopgang, de zonsondergang, dan wel een andere richting is (CGVS, p. 8). Gewezen op het feit dat u over Jaw Dara spreekt alsof u weet waar het is, maar dat u toch de locatie niet kan aangeven, geeft u –ongevraagd– de plaatsen die men zou tegenkomen tussen het districtscentrum en de luchthaven (CGVS, p. 8). U klaart niet uit hoe het komt dat u de dorpen die u zelf noemt niet weet te lokaliseren, en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt over hun nabijheid. Deze elementen wijzen op het ingestudeerde karakter van uw kennis, en doen afbreuk aan uw bewering tot kort voor uw komst naar België in het district Deh Bala te hebben gewoond.

Het vermoeden van ingestudeerde kennis wordt alleen maar versterkt doordat u ongevraagd wel de weg naar de luchthaven en de stad die erachter ligt uitlegt (CGVS, p. 8), maar niet weet over welke stad u spreekt (CGVS, p. 9). Het vermoeden dat u geografische kennis ingestudeerd heeft, wordt nog versterkt doordat u verantwoordigd bent dat u niet gevraagd werd naar omliggende districten van Deh Bala (CGVS, p. 25), en doordat u wel de weg naar het districtscentrum kan uitleggen (CGVS, p. 14), kennis die in schril contrast staat met de hiaten in de kennis van zaken die u, zelfs als ongeschoolde jongeman die niet buitenshuis kwam, wel zou moeten weten.

Er wordt u gevraagd om meer dorpen in de buurt van Morgay aan te geven. U herhaalt enkel de vier dorpen die u eerder opgaf. Naar meer dorpen gevraagd, zegt u dat enkel die vier dorpen het uwe omringen. Gevraagd welke dorpen er wat verder gelegen zijn, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). U hebt nooit gehoord over de dorpen Angor Kalay, Pango, en Melo, die nochtans niet ver van Morgay zijn (CGVS, p. 9). Van het dorp Tangi zegt u gehoord te hebben, maar u weet het niet te situeren, en kent het dorp niet (CGVS, p. 10).

Gevraagd om zelf wat meer te vertellen over de omgeving van uw dorp, zijn uw verklaringen weinig informatief. Er zouden dorpen in de omgeving zijn. Het zou niet zijn zoals België. Daar zou je heuvels hebben en Bar Kalay en Kuz Kalay. Naast wat dorpen met mensen, heuvels, kazen en bosjes, zou er niets zijn (CGVS, p. 10). Dit antwoord is niet voldoende gedetailleerd om het CGVS ervan te overtuigen dat u werkelijk tot kort voor uw komst naar België in het district Deh Bala verbleven hebt. Naar meer bijzonderheden gevraagd, zegt u dat er een bazaar is in de buurt van het districtscentrum. Verder zegt u dat er "veel dingen" zijn (CGVS, p. 10). Uitgenodigd om meer te vertellen, zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 10). U wordt opnieuw aangespoord om eender welke informatie over uw regio van herkomst te verschaffen. Daarop zegt u dat u de informatie kan geven die u hebt. Als u geen informatie hebt, kan u niets verzinnen (CGVS, p. 10). Ook deze antwoorden overtuigen het CGVS in zijn geheel niet van uw beweerde herkomst uit Deh Bala.

Gevraagd naar schrijnen in de buurt van uw geboortedorp, zegt u dat er meerdere zijn. U kent de namen niet. U zegt dat u er niet geweest bent. U weet ook niet in welke plaatsen deze schrijnen zouden gelegen zijn. U zegt alleen dat ze "boven en onder" uw dorp zijn (CGVS, p. 10). Wanneer u erop gewezen wordt dat uw opmerking dat u er niet geweest bent niet volstaat om uw gebrek aan kennis op afdoende wijze uit te klaren –u kan immers ook andere zaken vernomen hebben buiten het feit dat er schrijnen zouden zijn– komt u op de propfen met de naam "Kodi Baba". U voegt evenwel meteen toe dat er veel [schrijnen] zijn, dat u ze zelf niet kent, en dat u niets gehoord hebt (CGVS, p. 10). Dat u pas na confrontatie een naam weet te noemen, doet afbreuk aan de spontaniteit van uw verklaringen, en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2015 in het district Deh Bala te hebben gewoond. Waar het CGVS wel informatie heeft over schrijnen met andere namen in het district Deh Bala, kan er geen schrijn met de naam Kodi Baba teruggevonden worden. Wel is er een schrijn met de naam Dolki Baba, maar dat bevindt zich in de stad Jalalabad.

U zegt voorts dat er een school was in uw dorp. Ze zou evenwel vernield zijn. U weet niet door wie. U noemt Taliban en Daesh als mogelijke daders (CGVS, p. 12). Gezien u de vernieling van de school zo'n vier of vijf jaar voor uw (beweerde) vertrek uit Afghanistan situeert, is het echter onmogelijk dat ze vernield zou zijn door Daesh, aangezien zij toen nog niet in de provincie Nangarhar aanwezig waren.

Dat u dergelijke fouten maakt, zet de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Deh Bala opnieuw op de helling. Bovendien weet u voorts niets te vertellen over de vernieling van de school. U hebt geen idee hoe ze vernield werd. U tracht dat gebrek aan informatie uit te klaren door te stellen dat u de vernieling zelf niet gezien hebt (CGVS, p. 12). Dat antwoord volstaat niet. Indien er in uw dorp werkelijk een school vernield zou zijn, dan zou u wellicht via uw vader van mededorpelingsgenoten meer te weten zijn gekomen over de vernieling. Bovendien stelt u dat u de school nog heeft gezien nadat ze vernield werd (CGVS, p. 12). Daarop gevraagd om de vernieling te beschrijven, kan u dat niet (CGVS, p. 13). Erop gewezen dat u toch tekenen van vernieling moet hebben gezien toen u er passeerde, zegt u dat u de school gezien hebt voor ze vernield was (CGVS, p. 13). Vlak erna zegt u dan weer dat u de school zowel voor als na de vernieling gezien hebt (CGVS, p. 13). Dat u toch niets meer weet te vertellen over de aard van de vernieling, houdt geen steek. Uw verklaringen hierover tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw aanwezigheid in Deh Bala eens te meer aan.

Daarbij komt dat u, naast de (vernieelde) school in uw geboortedorp en de school in het districtcentrum geen enkele andere school weet te noemen (CGVS, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat er wel 25 scholen in het district Deh Bala zijn. Daarenboven blijkt u niet te weten dat de Taliban in 2014 alle scholen in het district gesloten hebben, noch bent u op de hoogte van twee incidenten in scholen in Deh Bala in 2015 (CGVS, p. 14). Dit gebrek aan kennis doet de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst uit Deh Bala teniet.

Ook over zaken die u vanuit uw huis in Morgay zou kunnen zien of bemerken, zijn uw verklaringen niet overtuigend. Zo weet u wel de berg Spin Ghar te noemen. Zoals u zelf aanhaalt is deze berg echter erg bekend (CGVS, pp. 10-11). Uw kennis van de naam van deze berg, volstaat dus niet om uw verblijf in Deh Bala aan te tonen. Bovendien weet u de berg Spin Ghar niet te situeren. U zegt enkel dat de berg aan “deze” kant van uw dorp ligt, waarbij u gebaren maakt. U slaagt er echter niet in de plaats van de berg uit te leggen aan de hand van de windstreken of de zonsopgang of dergelijke. U stelt zelfs dat u niet weet aan welke kant de zon opkomt, in uw huis. Kort daarna zegt u dat de zon “voor” u opkwam en aan de ander kant onderging (CGVS, p. 11). Dat u niet kan aanduiden aan welke kant de zon opging ten opzichte van uw huis, of aan welke kant de berg Spin Ghar dan lag, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst eens te meer aan. Daarnaast wordt u gevraagd naar andere bergen in uw regio. U noemt de berg Tor Ghar, maar voegt toe dat u die nooit gezien hebt (CGVS, p. 11). Deze vermelding kan het CGVS dus ook niet overtuigen van uw regiokennis. Van de bergen Lesnah en Gora Shinsar, die beide in de buurt van het dorp Morgay gelegen zijn, hebt u nooit gehoord (CGVS, p. 11). Ook dit element doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Deh Bala.

Verder kan u nauwelijks iets vertellen over het weer en het klimaat in Deh Bala. U zegt enkel dat het weer er goed is (CGVS, p. 11). U beaamt dat het sneeuwt in de winter (CGVS, p. 11). Gevraagd in welke periode de meeste regen valt, moet u het antwoord schuldig blijven. Alleen god weet dat (CGVS, p. 11). Er wordt u uitgelegd dat het in sommige maanden of seizoenen meer regent dan in andere. Gevraagd om daarover te vertellen, kan u dat niet. U zegt dat u de maanden kent, wat overigens niet klopt (cfr. supra), maar dat u niet weet wanneer het het meest regent. Ook in termen van seizoenen kan u het niet uitleggen (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met het feit dat het niet aannemelijk is dat u dit niet weet, zegt u dat het soms regent, soms niet. Ik weet het niet, zegt u nog (CGVS, p. 12). Dat u dergelijke basiskennis over uw regio van herkomst niet hebt, tast de geloofwaardigheid van uw bewering tot in 2015 in Deh Bala te hebben gewoond in ernstige mate aan.

Ook over overstromingen in uw regio is uw kennis wel erg beperkt. U geeft aan dat er overstromingen voorkomen, maar weet niet of dit een jaarlijks terugkerende gebeurtenis dan wel een uitzondering is (CGVS, p. 12). Gewezen op de onaannemelijkheid van dit gebrek aan kennis, geeft u alsnog een antwoord: U weet niet over welke dag of maand het gaat. U weet niet waar het CGVS het over heeft. Misschien valt het één keer om de drie jaar voor. Het is niet mogelijk te weten wanneer het regent, alleen god kan dat weten (CGVS, p. 12). Dergelijk weinigzeggend antwoord kan het CGVS er niet van overtuigen dat u werkelijk in Deh Bala woonde tot voor uw komst naar België. Daarenboven blijkt dat u geen weet hebt van de zware aardbeving die een tweetal jaar voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan de provincie Nangarhar deed opschrikken (CGVS, p. 12), wat evenmin aannemelijk is gezien uw beweerde aanwezigheid daar in die periode.

Voorts wordt u gevraagd naar de andere naam van het district Deh Bala. U zegt daarop dat Deh Bala maar één naam heeft. U hebt nooit een andere naam gehoord. Meteen daarna verandert u uw antwoord en zegt u dat het district Deh Bala ook Pachir Wa Agam wordt genoemd. De naam Deh Bala zou in onbruik geraakt zijn (CGVS, p. 14).

U wordt erop gewezen dat Pachir Wa Agam een ander district is, en dat de andere naam voor Deh Bala Haska Meyna is. Daarop beaamt u dat, en zegt u dat u het vergeten was (CGVS, p. 14). Ook deze antwoorden tasten de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Deh Bala aan.

Ook doorheen uw verklaringen over uw eigen stam, de Shinwari, kan u niet aannemelijk maken dat u in Deh Bala, Nangarhar, woonde. Gevraagd waar de Shinwaristam zoal woont in Afghanistan, zegt u dat ze in Deh Bala wonen. Gevraagd of ze ook in andere plaatsen wonen, weet u dat niet. U voegt toe dat u zelf daar woonde (CGVS, p. 15). Nochtans wonen de Shinwari eveneens in de districten Achin, Rodat, Bati Kot, Kot, Chaparhar, Shinwar, Dur Baba en Nazian van de provincie Nangarhar. Daarnaast wonen ze ook in de provincie Parwan en in de provincie Kunar. Er is ook een aanwezigheid van de Shinwaristam in Pakistan. Nog blijkt dat u niets kan vertellen over de reputatie van uw stam in uw regio. Daarnaast gevraagd zegt u dat het mensen zijn zoals u, moslims. U voegt toe dat er niemand kan wonen omwille van de aanwezigheid van Taliban en Daesh (CGVS, p. 16). Dit antwoord geeft geen enkele informatie over de reputatie van de Shinwari in uw regio. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de Shinwari een machtige stam vormen, die hooggewaardeerd wordt. De houding van de Shinwari tegenover de Taliban kan u evenmin duiden. U zegt dat de Taliban geen onderscheid maken naar leeftijd of geslacht. Ze zouden iedereen doden (CGVS, p. 16). Uit dit antwoord blijkt u niet op de hoogte bent van het pact dat de stamoudsten van de Shinwari enkele jaren geleden sloten, waarbij ze een gemeenschappelijk standpunt innamen tegen de Taliban. Wanneer u deze informatie wordt aangereikt, en gevraagd wat u over dit pact weet, zegt u dat dat pact de zaak van de stamoudsten was, niet de uwe (CGVS, p. 16), terwijl het pact betrekking had op alle leden van de Shinwaristam, jong én oud.

Ook over de onderlinge verhoudingen tussen de verschillende substammen weet u niets te vertellen. Hiernaar gevraagd, noemt u drie substammen, zonder over de onderlinge relaties te spreken. Opnieuw dezelfde vraag gesteld, noemt u opnieuw dezelfde stammen op, maar opnieuw zegt u niets over de onderlinge relaties tussen de substammen van de Shinwari. Nogmaals daarnaar gevraagd, zegt u dat ze niet goed overeenkomen als er problemen zijn. Als er geen problemen zijn, komen ze wel goed overeen (CGVS, p. 16). Dit is echter een bijzonder weinigzeggend antwoord. U weet niets te vertellen over het gebrek aan solidariteit en de interne strijd in de Shinwari stam, twee factoren die ertoe bijgedragen hebben dat Daesh zijn machtsbasis kon uitbouwen in de provincie Nangarhar.

U bent op de hoogte van de aanwezigheid van Daesh in Deh Bala, maar kan hier verder nauwelijks iets over vertellen. Gevraagd sinds wanneer deze groepering in uw regio aanwezig is, zegt u dat het sinds vijf of zes jaar is. Onmiddellijk erna zegt u vier of vijf jaar, om daarna drie of vier jaar te zeggen (CGVS, p. 17). Uw antwoord is zo vaag dat het onbruikbaar wordt. Daarop gewezen, zegt u dat Daesh sinds vier jaar geleden aanwezig is (CGVS, p. 17). Dat antwoord strookt evenwel niet met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat Daesh sinds eind 2014-begin 2015, een kleine drie jaar geleden dus, in Nangarhar aanwezig is. U kan ook geen doorleefde of gedetailleerde verklaringen afleggen over hoe u de komst van Daesh opgemerkt of beleefd hebt. U vertelt dat u hun aanwezigheid opmerkte omdat ze naar uw regio kwamen en er mensen ontvoerden en doodden (CGVS, p. 17). U kan evenwel niet aangeven hoe u wist dat dit een nieuwe groepering was, Daesh, en niet de Taliban. U zegt enkel dat ze kwamen, dat ze wapens droegen. U verwijst naar de wreedheden die ze begaan (CGVS, p. 18), zonder de vraag te beantwoorden. U kan ook geen verschillen aangeven tussen de Taliban en Daesh (CGVS, p. 18).

Daarnaast komt uw bewering dat de veiligheidssituatie “goed” was in Deh Bala in het jaar voor uw vertrek in 2015 niet aannemelijk over, gezien er stevig gevochten werd in uw regio in het voorjaar van 2015. Wanneer ter controle gevraagd wordt of de veiligheidssituatie goed was, beaamt u dit nogmaals. Er zouden wel gevechten geweest zijn, voegt u toe (CGVS, pp. 16-17). U weet echter niets te vertellen over deze gevechten. Wanneer u dit gevraagd wordt, beweert u dat u wel informatie hebt, maar dat u niet kan uitleggen waar er gevochten werd (CGVS, p. 17). U bent evenmin op de hoogte van de vluchtelingenstroom die ontstond naar aanleiding van deze gevechten. Wanneer u hierover bevraagd wordt, zegt u dat u er geen informatie over hebt. U zegt er nog bij dat er mensen vluchten als er gevochten wordt, maar brengt geen concrete informatie aan (CGVS, p. 18). Gevraagd of u een idee hebt waar de mensen uit uw regio naartoe vluchtten, moet u toegeven dat u geen idee hebt. Misschien naar overal, zegt u nog (CGVS, p. 18). Gezien er honderden families naar de provinciehoofdstad Jalalabad zijn vertrokken, is het niet aannemelijk dat u hiervan nooit iets gehoord hebt.

Voorts kan u zelf geen enkel incident aanhalen dat er in uw regio zou zijn gebeurd in het jaar voor uw (beweerde) vertrek uit Afghanistan. U spreekt over een bom die zes parlementsleden opblies, maar dat zou drie of vier jaar voor uw vertrek geweest zijn. Er was u nochtans expliciet gevraagd naar incidenten uit het jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 17). Opnieuw dezelfde vraag gesteld spreekt u over een bombardement op een huwelijksstoet (CGVS, p. 17). Dat is echter in 2008 gebeurd. Dat u geen enkel incident kan aanhalen uit het jaar voor u beweert uit Deh Bala vertrokken te zijn, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in dat district. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat er tal van incidenten zijn voorgevallen in die periode in Deh Bala.

Van vredesonderhandelingen bent u ook niet op de hoogte. Daarnaast gevraagd, zegt u dat er nooit vrede zal zijn. Wanneer u opnieuw gevraagd wordt of er pogingen waren om vrede te sluiten, zegt u dat 'alles' gebeurde, maar dat die mensen geen vrede willen (CGVS, p. 18). Uit de informatie die op het CGVS voorhanden is, blijkt evenwel dat er in 2015 vredesgesprekken gevoerd werden tussen de Taliban en de overheid. Daarop gewezen, moet u toegeven dat u er geen informatie over hebt (CGVS, p. 18).

U kan zelf geen enkele commandant van Daesh opnoemen (CGVS, p. 19). Wanneer u de namen van verschillende Daesh-commandanten uit uw regio genoemd worden, doet noch commandant Hafiz Saeed, noch commandant Sefatullah, noch commandant Abdul Khaliq een belletje rinkelen (CGVS, p. 19).

Ook andere prominente figuren uit uw regio kent u niet. Zo hebt u niet gehoord van Angiza Shinwari (CGVS, p. 16), een provincieraadslid van uw stam dat enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan om het leven kwam in een bomaanslag. Sterker is dat u zelfs Gul Agha Shirzai niet kent (CGVS, p. 18), terwijl hij jarenlang provinciegouverneur geweest is in Nangarhar. Hij gaf deze baan op om zich kandidaat te stellen voor de presidentsverkiezingen van 2014, waarover u overigens ook nog nooit gehoord hebt (CGVS, p. 19).

Omwille van al bovenstaande vaststellingen kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uit Deh Bala in Nangarhar afkomstig bent en dat u er gewoon hebt tot vlak voor uw vertrek naar België.

U tracht uw verklaringen over uw herkomst uit en uw verblijf in Deh Bala in Nangarhar wel te ondersteunen door uw taskara neer te leggen. U geeft echter toe dat dit document pas na uw aankomst in België op uw vraag en instructies opgesteld is (CGVS, pp. 21). Nog blijkt dat er op de taskara staat dat u student bent, terwijl u beweert ongeschoold te zijn (CGVS, p. 7, p. 12, p. 14, p. 21). Door deze elementen wordt de bewijswaarde van het document in grote mate teniet gedaan. Bovendien blijkt uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Deze taskara kan dus niet opwegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen.

Het andere document dat u neerlegt, namelijk een Belgisch medisch attest, verandert niets aan bovenstaande vaststellingen. In het attest wordt gewag gemaakt van een litteken op uw tong, waardoor u moeite zou hebben met spreken. Dat element staat hier niet ter discussie. Er wordt nog gesteld dat u hierdoor psychisch zou lijden.

Er kan uit uw attest echter geenszins worden afgeleid dat u werkelijk psychische problemen heeft omwille van dit litteken. Uit het attest blijkt niet dat er een diepgaand onderzoek naar uw psychische toestand is gevoerd. Integendeel, er wordt simpelweg gesteld dat u gebukt zou gaan onder een psychisch lijden, zonder enigszins te concretiseren hoe dit lijden zich precies zou uiten. Hoe dan ook, nergens in dit attest blijkt dat u, omwille van dit lijden, niet in staat zou zijn om pertinente vragen over uw regio van herkomst te beantwoorden. Nog staat in het attest dat u verklaart dat u het litteken hebt opgelopen na een verwonding door de Taliban. Op het CGVS verklaart u echter dat u op uw tong hebt gebeten toen u viel, weliswaar toen u zou willen vluchten hebben voor de Taliban (CGVS, p. 22). Deze incoherentie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien werd hierboven al gesteld dat, gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering afkomstig te zijn uit het district Deh Bala en er heel uw leven te hebben doorgebracht, er evenmin geloof kan gehecht worden aan de gebeurtenissen die zich daar, volgens uw verklaringen, zouden hebben afgespeeld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Deh Bala in Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, pp. 2-3). U werd in de loop van het gehoor meermaals uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS, p. 19, pp. 24-25). U werd erop gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, pp. 2-3). Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, pp. 2-3). U houdt na een eerste confrontatie echter vast aan uw bewering dat u altijd in Deh Bala gewoond hebt (CGVS, p. 19), zonder uw gebrek aan kennis over deze regio op afdoende wijze uit te klaren. U verklaart wel dat u niet buitenshuis kwam (CGVS, p. 19). Hierboven blijft evenwel dat dit niet alleen weinig aannemelijk is, het volstaat evenmin om uw gebrek aan kennis over bepaalde elementen uit te klaren. Na een tweede confrontatie met de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in Deh Bala, vraagt u zich luidop af wat u daar aan kan doen. U verwijst nog naar het leed dat u zou hebben meegemaakt (CGVS, p. 25). Zoals hierboven gesteld, kan er aan uw verklaringen over uw problemen geen geloof gehecht worden, aangezien die zich zouden hebben afgespeeld op een plaats waarvan het niet geloofwaardig is dat u er zich bevond. Bijgevolg kan ook deze uitspraak geen ander licht werpen op de ongeloofwaardigheid van uw bewering dat u altijd in Deh Bala zou hebben gewoond.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de rechten van verdediging en van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

Na een theoretische uiteenzetting besluit verzoeker dat zijn herkomst uit het dorp Morgay, in het district Deh Bala in de provincie Nangarhar in Afghanistan wel degelijk geloofwaardig is en dat zijn vluchtrelaas bijgevolg wel aannemelijk is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden gerekruteerd door Daesh of door de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het dorp Morgay, in het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker geen coherente verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België nu hij in het kader van de fiche "*Minteh*" nog aangeeft één jaar in Pakistan te hebben gewoond, doch dit ontkent op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; (ii) verzoeker bovendien niet vertrouwd blijkt te zijn met de Afghaanse kalender; (iii) verzoekers kennis over de Afghaanse munteenheid eveneens te wensen overlaat en de kennis die hij tentoonspreidt, werd opgedaan in België; (iv) verzoeker evenmin kan omgaan met de gewichtseenheden die in zijn regio van herkomst courant zijn; (v) gezien verzoekers vader werkzaam was als landbouwer en verzoeker de oudste zoon van het gezin is, het niet geloofwaardig is dat hij niet op de hoogte zou zijn van welke gewassen zijn vader teelde en hij bovendien niet op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat er "*poppies*" in zijn regio van herkomst worden geteeld, dan wel van het feit dat er in 2013 vijf hectare "*poppies*" werden vernield in het district Deh Bala alleen; (vi) verzoekers geografische kennis over Deh Bala eveneens tekortschiet, ingestudeerd van aard is en hij zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt over de nabijheid van bepaalde dorpen; (vii) verzoekers verklaringen over de omgeving van zijn dorp bovendien weinig informatief zijn en niet kunnen overtuigen met betrekking tot zijn herkomst; (viii) verzoeker weinig spontane, lacuneuze en zelfs foutieve verklaringen aflegt over de schrijnen in de buurt van zijn geboortedorp; (ix) hoewel verzoeker melding maakt van het feit dat een school in zijn dorp vernietigd werd, hij niet op de hoogte blijkt te zijn door wie zij vernietigd werd, noch kan hij doorleefde omschrijvingen geven van de vernieling ondanks het feit dat hij beweert de school nadien nog te hebben gezien; (x) hij verder niet in staat blijkt om andere scholen op te noemen, noch op de hoogte is van het feit dat de taliban in 2014 alle scholen in het district hebben gesloten, dan wel dat er in 2015 twee incidenten hebben plaatsgevonden in scholen in Deh Bala; (xi) verzoekers kennis over de zaken die hij vanuit zijn huis in Morgay zou kunnen zien of bemerken evenmin kunnen overtuigen; (xii) verzoeker nauwelijks iets kan vertellen over het weer en het klimaat in Deh Bala; (xiii) verzoekers kennis over overstromingen in zijn regio eveneens erg beperkt is en hij zelfs geheel geen weet heeft van de zware aardbeving die een tweetal jaar voor zijn beweerde vertrek uit Afghanistan de provincie Nangarhar heeft opgeschrikt; (xiv) verzoekers verklaringen over zijn eigen stam, de Shinwari, evenmin kunnen overtuigen om zijn herkomst uit Deh Bala aan te tonen nu zij eveneens vaag, oppervlakkig en lacuneus zijn; (xv) verzoeker nauwelijks informatie kan verstrekken over de aanwezigheid van Daesh in Deh Bala; (xvi) verzoekers bewering als zou de veiligheidssituatie in Deh Bala goed zijn geweest in het jaar voor zijn vertrek in 2015 niet aannemelijk is nu uit de informatie blijkt dat er stevig gevochten werd in zijn regio in het voorjaar van 2015; (xvii) verzoeker zelf geen enkel incident kan aanhalen dat in zijn regio zou zijn gebeurd in het jaar voor zijn beweerde vertrek uit Afghanistan; (xviii) verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van vredesonderhandelingen die plaatsvonden in 2015 tussen de taliban en de overheid; (xix) verzoekers kennis over commandanten van Daesh of andere prominente figuren uit zijn regio ontoereikend is en (xx) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.2.2.2. In zoverre verzoeker zijn rechten van verdediging geschonden acht, wijst de Raad erop dat de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen jurisdictionele maar een administratieve procedure is. Op het administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging, behoudens andersluidend voorschrift, enkel van toepassing in tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Verzoeker licht overigens niet toe op welke wijze zijn rechten van verdediging niet zouden zijn gerespecteerd, zodat dit onderdeel van het middel niet dienend wordt ingeroepen.

Verzoeker laat voorts na aan te duiden op welke wijze hij artikel 47 van het Handvest geschonden acht. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.2.2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 september 2017 (CG nr. 1528919), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.4. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn verzoek, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Morgay, het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op waar hij voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker zich in het verzoekschrift nog afvraagt op welke basis de tolk van de Dienst Vreemdelingenzaken of bij Minteh bevoegd is om de herkomst van eiser te beoordelen en zijn accent te evalueren - er wordt immers melding gemaakt van het feit dat verzoeker een Pakistaans accent zou hebben in de notities van de tolk alsook van het feit dat hij bepaalde Afghaanse woorden niet kent (administratief dossier, stuk 21, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: fiche NBMV)) -, wijst de Raad er vooreerst op dat deze opmerkingen van de tolk niet werden opgenomen in de bestreden beslissing, noch dat enige taalanalyse wordt doorgevoerd en de beslissing derhalve niet op dit element werd gesteund. De Raad wijst er te dezen bovendien op dat, hoewel de tolken niet onder ede staan, elke kandidaat-vertaler-tolk aan een uitgebreide selectieprocedure wordt onderworpen alvorens hij wordt opgenomen in het tolkenbestand. Naast taalvaardigheid vormen een strikte neutraliteit, onafhankelijkheid, betrouwbaarheid en een onberispelijk gedrag de voornaamste criteria. De taak van de tolk is bovendien strikt omschreven in een deontologische code die door de tolken voor akkoord moet worden ondertekend. De tolken hebben er bovendien geen persoonlijk belang bij om de verklaringen van verzoekers niet of niet correct weer te geven, dan wel foutieve opmerkingen te maken met betrekking tot het accent van verzoeker.

Verzoeker vervolgt dat de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehaalde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken of het bureau van Minteh niet mag worden aangehaald, nu in die notities uitdrukkelijk melding wordt gemaakt van het feit dat de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken de verzoeker niet goed begreep of omgekeerd. Verzoeker meent dat misbegrip of fouten in de vertaling dan ook niet uitgesloten kunnen worden. De Raad stelt evenwel vast dat de door verzoeker bedoelde tegenstrijdigheid handelt over zijn verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen. Zo wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat hij bij zijn aankomst in België heeft aangegeven dat hij ongeveer een jaar in Pakistan heeft gewoond (administratief dossier, stuk 21, fiche NBMV, p. 3 en stuk 21, verklaring DVZ, vraag 10), daar waar hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk ontkent ooit ergens anders dan in Morgay te hebben gewoond (administratief dossier, stuk 6, p. 15). Vermits verzoeker in het verzoekschrift plots opnieuw erkent één jaar in Pakistan te hebben gewoond (verzoekschrift, p. 5) en zich bijgevolg opnieuw schaart achter zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd in het kader van de fiche ingevuld op het bureau van Minteh en gedurende zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, kan niet ernstig worden voorgehouden dat er zich misverstanden of vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan aldaar. Verzoeker laat bovendien verder na om concreet aan te geven welke andere elementen hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken of op het bureau van Minteh niet of niet correct naar voor heeft kunnen brengen. Overigens werd hem de mogelijkheid geboden om de niet-vermelde elementen op de Dienst Vreemdelingenzaken weer te geven tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, wat hij niet deed (administratief dossier, stuk 6, p. 3).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van de fiche NBMV ingevuld door het bureau Minteh, dient er vooreerst op gewezen dat er *prima facie* in het administratief dossier, noch in het rechtsplegingsdossier enig element voorhanden is waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat hetgeen neergeschreven staat in de fiche NBMV niet overeenstemt met zijn werkelijke gezegden, staat het hem vrij om dit te doen. Hij dient dit echter te doen aan de hand van concrete en pertinente gegevens en het volstaat geenszins om op algemene wijze te beweren dat dit niet zo zou zijn. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren. Het loutere feit dat het formulier werd opgesteld zonder aanwezigheid van zijn voogd en dat het formulier niet aan hem werd voorgelezen, is op zich niet van aard om aan te tonen dat de weergave van verzoekers verklaringen in deze fiche onjuist zou zijn. Dit klemt des te meer daar de gegevens betreffende verzoekers identiteit en zijn ouders overeenstemmen met zijn verklaringen die hij later aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daarenboven benadrukt de Raad opnieuw dat verzoeker in zijn verzoekschrift zijn verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen herneemt zoals hij deze heeft afgelegd in het kader van de fiche NBMV.

Dat verzoeker in het verzoekschrift opnieuw voorhoudt één jaar in Pakistan te hebben verbleven, daar waar hij dit uitdrukkelijk ontkende op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, stuk 6, p. 15), kan de vastgestelde incoherentie in zijn verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen allerminst verschonen of vergoelijken. Het louter herhalen van één versie van de incoherente verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom die bepaalde versie de juiste zou zijn, is niet dienstig om de motivering te weerleggen.

In zoverre verzoeker zijn gebrek aan scholing en het gegeven dat hij zeer weinig buitenshuis kwam aangrijpt als verschoning voor zijn beperkte kennis van zijn beweerde regio van herkomst, de munteenheden die in zijn regio van herkomst courant zijn, de landbouwactiviteiten van zijn vader en in zijn regio van herkomst in het algemeen, de verschillen tussen Daesh en de Taliban en de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, slaagt hij er allerminst in te overtuigen. Zo merkt de Raad op dat zelfs van een persoon zonder scholing of iemand die niet deelneemt aan het politieke leven redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij eenvoudige vragen over zijn regio kan beantwoorden, op de hoogte is van een aantal belangrijke personen die invloed hebben in zijn regio, de veiligheidssituatie in zijn regio kan toelichten, op de hoogte is van de reputatie van zijn stam in de regio, alsook van de onderlinge verhoudingen tussen de substammen, op de hoogte is van een aantal commandanten in de streek, de Afghaanse kalender kan hanteren, dan wel minstens de verschillende seizoenen kan onderscheiden en de munt- en gewichtseenheden uit zijn regio kan duiden. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke, financiële of geografische kennis vereist, noch dient men te beschikken over specifieke informatie- of communicatiemiddelen. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek en beperken zich dus allerminst tot louter schoolse kennis. Ook verzoekers jeugdige leeftijd kan zijn gebrekkige kennis over zijn beweerde regio van herkomst niet toedekken. Zelfs van een minderjarige kan immers worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving en de regio waarin hij zijn heel leven beweert te hebben gewoond, alsmede dat hij een aantal basiszaken kent en dat hij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan situeren.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog wijst op elementen die hij wél correct kon benoemen betreffende zijn beweerde regio van herkomst, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte, ingestudeerde en zelfs foutieve karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

De door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing terecht te lezen als volgt:

“U tracht uw verklaringen over uw herkomst uit en uw verblijf in Deh Bala in Nangarhar wel te ondersteunen door uw taskara neer te leggen. U geeft echter toe dat dit document pas na uw aankomst in België op uw vraag en instructies opgesteld is (CGVS, pp. 21). Nog blijkt dat er op de taskara staat dat u student bent, terwijl u beweert ongeschoold te zijn (CGVS, p. 7, p. 14, p. 21).”

Door deze elementen wordt de bewijswaarde van het document in grote mate teniet gedaan. Bovendien blijkt uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. Deze taskara kan dus niet opwegen tegen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen.

Het andere document dat u neerlegt, namelijk een Belgisch medisch attest, verandert niets aan bovenstaande vaststellingen. In het attest wordt gewag gemaakt van een litteken op uw tong, waardoor u moeite zou hebben met spreken. Dat element staat hier niet ter discussie. Er wordt nog gesteld dat u hierdoor psychisch zou lijden.

Er kan uit uw attest echter geenszins worden afgeleid dat u werkelijk psychische problemen heeft omwille van dit litteken. Uit het attest blijkt niet dat er een diepgaand onderzoek naar uw psychische toestand is gevoerd. Integendeel, er wordt simpelweg gesteld dat u gebukt zou gaan onder een psychisch lijden, zonder enigszins te concretiseren hoe dit lijden zich precies zou uiten. Hoe dan ook, nergens in dit attest blijkt dat u, omwille van dit lijden, niet in staat zou zijn om pertinente vragen over uw regio van herkomst te beantwoorden. Nog staat in het attest dat u verklaart dat u het litteken hebt opgelopen na een verwonding door de Taliban. Op het CGVS verklaart u echter dat u op uw tong hebt gebeten toen u viel, weliswaar toen u zou willen vluchten hebben voor de Taliban (CGVS, p. 22). Deze incoherentie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien werd hierboven al gesteld dat, gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering afkomstig te zijn uit het district Deh Bala en er heel uw leven te hebben doorgebracht, er evenmin geloof kan gehecht worden aan de gebeurtenissen die zich daar, volgens uw verklaringen, zouden hebben afgespeeld."

Verzoeker voert aan dat het feit dat er op de taskara vermeld wordt dat hij student is terwijl hij in feite ongeschoold is, geen afbreuk doet aan de authenticiteit ervan nu hij nog minderjarig was op het ogenblik van de uitgifte van de taskara en het bijgevolg begrijpelijk is dat een Afghaan die nog minderjarig is en nog niet werkt als student wordt beschouwd. De Raad stelt vast dat verzoeker zich met de argumentatie in het verzoekschrift beperkt tot het uiten van blote *post-factum* beweringen die hij op geen enkele objectieve wijze staft en die geen afbreuk vermogen te doen aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing dienaangaande.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.2.2.5. In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker zijn beweerde afkomst uit het dorp Morgay, het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, waardoor hij evenmin aantoonbaar Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.2.3. Subsidiäre beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiäre beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Deh Bala, in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER